ప్రమోషను

మధురాంతకం రాజారాం

చెప్పకుండా పెట్టకుండా వచ్చిపడింది రామలింగంపైన- బంధువులమూక గాదు, ట్రాన్స్ఫరు ఆర్డరు!

ఐనా రామలింగానికి ఆనందమే కలిగింది. వచ్చింది ట్రాన్స్ఫరే అయినా అమావాస్యతో కలిసివచ్చిన తద్దినంలా దానిలో ప్రమోషనుగూడా అంతర్లీనమై వుండడమే అందుకు కారణం.

అందరూ వుద్యోగాలు చేయడం వేరు. రామలింగం వుద్యోగంచేయడం వేరు. అసలు ఏపనైనా మెలకువతోచేయడం రామలింగం స్వభావం. అమాటకొస్తే మెలకువా, దూరదృష్టి అలాటివన్నీ కలిసికట్టుగా వచ్చి యితఃపరం బెరుగమని రామలింగాన్ని ఆశ్రయించాయనిగూడా చెప్పుకోవచ్చు. అంతెందుకూ, ఏరు ఏడామడల దూరంలోవుందని చెప్పండి- పంచ పైకెగగట్టి రామలింగం ఆ క్షణంనుంచే అప్రమత్తుడైపోతాడు!

మానవుడు తెలివితేటలు కలిగివుండడం వేరు. అవి తనకున్నాయన్న ఎరుకను కలిగివుండడం వేరు. రామలింగందగ్గర ఈ రెండు గుణాలూ పుష్కలంగా వున్నాయి.

రామలింగం ఉద్యోగ నిర్వహణకొక ఉపమానంకోసం ఆలోచించినట్టయితే నూటనాలుగు డిగ్రీల టైఫాయిడ్ జ్వరం తటాలున స్ఫురిస్తుంది. శరీరంపైన స్పృహ వున్నంతవరకూ రోగికి తనకు జ్వరం కాస్తుందన్న విషయం తప్పితే మరొకధ్యాసవుండదు. ఆ స్పృహ దప్పినతర్వాత పలవరింపులూ, కలవరింతలూ ప్రారంభమౌతాయి. రామలింగాన్ని ఆవేశించిన ఉద్యోగజ్వరంలో గూడా అలాగే రకరకాల పలవరింపులూ, కలవరింతలూ వున్నాయి. వాటిల్లో ముఖ్యమైనది ప్రమోషను కలవరింత!

ఆఖరుకు ఎలాగైతేనేం రోగికోరిన పథ్యాన్నే వైద్యుడు అనుగ్రహించినట్టు రామలింగానికి వున్నట్టుండి ప్రమోషను లభ్యమైంది!

కవరులోనుంచీ బయటపడిన కాగితాన్ని ఒకటికి రెండుసార్లు చదువుకున్నాడు రామలింగం. ఐనా తనకళ్ళను తనే నమ్మడం ఏమంత సబబని యిద్దరు ముగ్గురు సహోద్యోగులకు చూపించాడు. వాళ్ళందరూ ప్రత్యక్షరాన్నీ పరిశీలించి రామలింగానికి ప్రమోషను వచ్చినమాట అక్షరాలా నిజమేనని ఏకగ్రీవమైన నిర్ధారణకు వచ్చారు.

'దొరకదు, దొరకదు' అనుకున్న పెన్నిధి దొరికిన తర్వాతనే అసలు సమస్య ప్రారంభమౌతుందిగాబోలు! ఆ పెన్నిధిని భద్రపరచడ మెలాగన్నదే ఆ సమస్య. సరిగ్గా రామలింగాన్నిగూడా అలాటి గడ్డుసమస్య ఒకటి ఎదుర్కొంటోంది. నాలుగురోజుల్లో తను కొత్తవుద్యోగాన్ని వప్పగించుకోవాలి. ఆ లోపల యిక్కడి పనులన్నీ పూర్తిగావాలి. ఉపకరణాలను పదిలపరచడంలోనూ, రిజిష్టర్లు మెయింటెయిన్ చేయడంలోనూ తనకేకొశానా ప్రాలుమాలిక లేదుగనుక తను ఆఫీసునుంచీ రిలీవుగావడ మేమంత కష్టంగాదు. కానీ తనీవూరినుంచీ బయటపడడ మెలాగన్నదే యిప్పుడు జవాబుదొచని చిక్కుప్రశ్న! అర్ధరాత్రివేళ చడీచప్పుడూ గాకుండా పొలిమేరలు దాటుకుంటే దాటుకోవచ్చు. కానీ తనకు ట్రాన్స్ఫరు వచ్చిన సంగతి గాలిలా వూళ్ళో వ్యాపించిందనీ, ఆ వార్త చెవిని బడినతర్వాత వీళ్లు తనపైన తీవ్రమైన నిగా వేసివుండరనీ అనుకోడానికి వీల్లేదే! ఒకవేళ చచ్చీచెడి ప్రస్తుతానికి గండం గడిచి బయటపడినా, వీళ్ళు తనను వెంటాడి ఆ కొత్తవూళ్ళో తనపరువు ప్రతిష్టలను రచ్చబండపైన వేలం వేయడానికి పూనుకోరని నమ్మక మేముంది? అబ్బే, అసలే తనది అసరబుద్ధి! అది చెప్పినట్లల్లా వినడం కంటే కొరివితో తలగోక్కోడమే మేలు!

కుర్చీలో కూర్చున్న రామలింగానికి క్షణక్షణానికీ చిరాకు హెచ్చిపోతోంది. మొదట ఈ చిరాకును వదిలించుకుంటేగానీ ఆలోచన ముందుకు సాగేట్టు లేదు...

ఆఫీసులో వున్నంతసేపూ ఈ చిరాకును వెలుపలికి విరజిమ్మడానికి తన కెలాటి అవకాశమూ లభ్యంకాదని రామలింగానికి తెలుసు. హద్దుమీరితే ఆఖరుకు బంట్రోతుగాడు కూడా 'నువ్వెంత నీ తాహతెంత' అని తిరగబడడానికి వెనుదీయడు. అందువల్ల యిప్పుడున్న దొక్కటే ఉపాయం...

ఆఫీసు వదిలిపెట్టి చరచరా యింటికి వచ్చాడు రామలింగం.

"ఏమేవ్! ఇలా రా" భార్యను కేక వేశాడు.

అన్నంలో త్రిప్పుతున్న గరిటెను అలాగే చేతబట్టుకుని కంగారుతో తబ్బిబ్బులౌతూ భర్త ఎదుటకు పరతెంచి వచ్చింది సుబ్బలక్ష్మి!

"అదేమిటండీ! వేళకాని వేళప్పుడు ఇలా వచ్చేశారు! ఏం జరిగింది?"

"ఏం జరగాలో అదే జరిగింది! రావలిసిందేమో వచ్చింది. రాగానే ఏమైంది? ముందు నుయ్యి. వెనుక గొయ్యి. నాలుగు రోజుల్లో అక్కడికి వెళ్లాలి. ఎలా వెళ్ళడం! ఏం చేయడం! ఆడదానిమాట వినవే వినగూడదు. విన్నానా! విన్నందుకు తగిన శాస్తి జరిగింది!"

ఇప్పుడువచ్చిందేమిటి? నాలుగురోజుల్లో ఈయన ఎక్కడికి వెళ్ళాలి? ఈయన ఆడదాని మాట విన్నా నంటున్నారుగదా! ఏ ఆడదానిమాట? ఎప్పుడు విన్నారు?—ఏమీ అర్ధంగావడంలేదు సుబ్బలక్ష్మికి! చదువగానే అర్థం బోధపడకుండా చదివినకొద్దీ క్రొత్తక్రొత్తగా అర్థాలు బోధపడే ఖండకావ్యంలాంటిది రామలింగం ప్రసంగం.

పదేళ్ళ సాహచర్యం మాట దేవు డెరుగు గానీ, భర్తమాటలధోరణి సుబ్బలక్ష్మికి ఏమీ అర్థంగాకుండా నిత్యనూతనంగానే వుంటోంది!

"అదిగో! బుంగముఖం పెట్టేశావు! నీ బుర్రకెక్క తేగదూ! నాకు ట్రాన్స్ఫరూ, ప్రమోషనూ రెండూ ఒక్కసారిగా వచ్చాయే వెర్రిమొగమా!"

"అబ్బబ్బ, ఊత్తి పుణ్యానికి ఎంత గాబరా పెట్టేశారండీ! ఇంకేం, బిచాణా సర్దుకుంటే సరిపోతుంది!"

"ఊఁహూ! బిచాణా సరుకుంటావూ! అంత తేలిగ్గా వుందన్నమాట నీకీవూరు విడిచి వెళ్ళడం! అసలు నిన్ను బస్సులో ఎక్కనిస్తారా అంట!"

"ఎక్కనివ్వరూ! ఎవడికండీ అన్ని గుండెలు!..."

"తెలుసు తెలుసు. వీరనారి ఝాన్సీరాణి అటు, నువ్విటు! కానీ నీకు కొన్ని సంగతులు బొత్తిగా తెలియటంలేదు. మునుపటికెవతో వాల్మీకి పెళ్లాం గూడా యిలాగే 'నువ్వు దొంగతనం చెయ్, దోపిడీ చెయ్, దాంతో నాకు సంబంబంలేదు. నాకు నా పొట్ట నిండితే చాలు, నా అవసరాలు తీరితే చాలు' అన్నదట!"

"ఇప్పుడు నే నేమన్నానండీ!"

"ఇంకేమనాలి? శెట్టిగారి కొట్లో వంద రూపాయల అప్పుందని తెలియదూ! బట్టల కొట్టుకు అరవై రూపాయలు అచ్చుకోవాలని తెలియదూ! ఇవిగాక చిల్లర బాకీలు వంద రూపాయలదాకా వున్నాయని తెలియదూ! వాళ్ళడబ్బు వాళ్ళకు అణాపైసలతో సహా ముట్టితేగాని మనల్ని యిల్లు కదలనివ్వరని వూహించుకోలేవూ!"

"నిజమే కాదండీ మరి! ఎవరి జాగ్రత్త వాళ్లది!" గోడకు చేరగిలబడి పైకప్పు కేసి చూస్తూ పరధ్యానంగా అనేసింది సుబ్బలక్ష్మి.

"అన్నావూ! చెప్పానుగా! ఇదంతా ఆ వాల్మీకి పెళ్ళాం తరహాయేనని! ఒకవైపున అప్పులుచేస్తూ, మరొకవైపున వచ్చిన జీతమంతా మిగిలించి, ఓ గొలుసు చేయించి నీ మెడలో వేస్తే అందుకు నువ్వు నాకిచ్చే కితాబు యిదన్నమాట...!"

అంతకూ యింతకూ కంటనీరు పెట్టుకోవటం సుబ్బలక్ష్మి స్వభావం! చీర చెం

పరిణామం

పి. ఆర్. రావ్

వంటయింట్లో కంచుగిన్నెలు
ద్వంద్వయుద్ధం ధ్వనింపిస్తూ
ఖంగుమన్నాయి!

పిల్లి పిచుకలమీద పెట్టీ
ఆమె వదలే దూషణాస్త్రాలు
చెవిని సోకేయి!

మామగారూ వ్రాసిపంపిన
నీలికవరూ కంటి ఎదుటా
కానుపించింది!

తాను తెచ్చిన మల్లెపువ్వులు
నేలపైబడి వెకిలినవ్వులు
నవ్వుతున్నాయి!

పంకజానన, పడకగదిలో
నిద్రలేచిన పతిని జూచీ
మూతి ముడిచింది.

రాత్రి జరిగిన ప్రణయకలహం
చలనచిత్రంలా చలిస్తూ
స్ఫురణకొచ్చింది!

అతని బాధను తెలిపినట్లుగ
గాజుపళ్లెం ఒక్కసారిగ
ఫక్కుమన్నాది.

★ జాగరూకుడు ★

గుతో కళ్ళు తుడుచుకుంటూ ఆమె "నాకు గొలుసు కావాలని నేనెప్పుడైనా అడిగానటండీ! ఎలాగోలాగ సంసారం గడుపుకపోతే చాలునని నేనంటే మీ అంతకు మీరే గొలుసు చేసిపెట్టారు..."

"అయితే అదీ నా తప్పేనన్నమాట!"

"పోనీ తప్పంతా నా దేననుకోండి. ఇప్పుడీ గొలుసును అమ్మి ఆ అప్పులిచ్చేస్తే సరిపోదూ!"

"ఇదిగో సుబ్బులూ! నీ కంటికి నేనంత చేతకాని వాడిలా కనిపిస్తున్నాను గదూ!"

"నావల్ల కాదు బాబూ! మీకొక నమస్కారం. తలకువేస్తే మొలకు, మొలకువేస్తే తలకు! అవతల ఆ అన్నం చిమిడిపోయిందో ఏమిటో..." వంటగదివైపు పరుగెత్తింది సుబ్బలక్ష్మి.

"ఇదిగో, పోదువుగానీ ఆ గొలుసు తీసి యిలా యివ్వు..."

"ఎందుకూ?"

"అందుకు కాదులే! మరొకందుకు"—రెండుపేటల బంగారపు గొలుసును జేబులో వేసుకుని కడపదాటి వీథిలో పడ్డాడు రామలింగం.

ప్రతి చిన్న విషయానికీ బెంబేలు పడిపోతున్నట్టే కనిపించినప్పటికీ, ఈ తెచ్చికోలు కంగారుకూ, ఆందోళనకూ అట్టడుగున రామలింగం గొప్ప లౌకికుడు. వెనుకా ముందూ చూడకుండా అప్పులు చేస్తూ, చేసిన అప్పుల్ని చెల్లించే ప్రయత్నాన్ని ఎప్పటికప్పుడే వాయిదా వేసుకుంటూ కాలహరణం చేయడానికెన్ని వుపాయాలున్నాయో, అన్ని వుపాయాలూ రామలింగానికి క్షుణ్ణంగా తెలుసు. అలా కాకుండా బెడిసికొట్టి తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లో అప్పులు చెల్లించవలసివచ్చినప్పుడు డబ్బు పుట్టించుకునే వుపాయాలు గూడా రామలింగానికి తెలిసినవే! ఏవిధంగా చూచినా రామలింగం జాగరూకుడు!

రామలింగం బయల్దేరింది జగన్నాథంగారింటికి! సమయానికి జగన్నాథంగారు యింటిపట్టునే వుండడమూ, తనను సాదరంగా ఆహ్వానించి విశేషాలేమిటని అడగడమూ రామలింగానికి సానుకూల సూచనలుగా గోచరించాయి.

"మరేం లేదండీ! ఒక చిన్న సహాయం కావలసివచ్చి..." అంటూ మెల్లగా ప్రారంభించాడు రామలింగం.

"చెప్పండి. సందేహమెందుకూ?" అన్నారు జగన్నాథంగారు.

"ఉన్నట్టుండి నాకు ట్రాన్స్ఫరు వచ్చింది..."

"మీకా! ఆఫీసులో అందరుండగా మీకెందుకు వచ్చిందండీ ట్రాన్స్ఫరు?"

"పైగా ప్రమోషనుగూడా లెండి!"

"ఓహో, అలాగా! చూచారా రామలింగంగారూ! మీరు వెళ్ళిపోతున్నందుకు విచారం. ఐనా ప్రమోషనువచ్చి వెళ్తున్నందుకు సంతోషం. రెండూ ఒక్కసారిగా కలుగుతున్నాయి నాకు! అందుకే కాబోలు పెద్దలంటుంటారు—సుఖ దఃఖాల్లో దేనికి దాన్ని వేర్వేరుగా అనుభవించడానికి వీల్లేదని! అవి పాలూ నీరులా కలిసివుంటాయి. మనం మానవులం, ఆ మిశ్రమాన్ని సేవింపవలసిందే! తప్పదు!"

ఈ సభ మెప్పుమాటలకేమిలె మ్మనుకున్నాడు రామలింగం. ఐనా యింత అతి వినయమా! ఔనులే, యిది ధూర్తలక్షణం. పోనీ ఎవడి పాపాన వాడే పోతాడు. మనకేమో మన పని నెరవేరితే చాలు!

"ఈమధ్య కుటుంబంలో కొన్ని చిక్కులువచ్చి ఎక్కడ బాకీలు అక్కడే నిలిచి పోయాయి. కామిశెట్టిగారికీ, బట్టలకొట్టు సింగయ్యగారికీ నూటయాభై రూపాయలు యిచ్చుకోవాలి. ఇవిగాక యింకా చిల్లర బాకీలు వంద రూపాయలదాకా వున్నాయి.. నగను మీదగ్గరుంచుకుని ఓ రెండువందల రూపాయలిచ్చారంటే ఈ యిక్కట్టులోనుంచీ కోలుకోగలను..."

"అదేమిటండీ రామలింగంగారూ! ఏదో సహాయమంటూ ప్రారంభించి అచ్చంగా వ్యవహార సరళిలోకి దిగేశారే! యథాశక్తిగా సహాయమైతే చేయగలనుగాని నేను నగలు తాకట్టుంచుకుని అప్పులిచ్చేవాణ్ణిగానే!"

రామలింగానికి తన పాదాలక్రింద నేల కరిగిపోయి బోర్లగిల పడిపోతున్నట్టు తోచింది. అమ్మో, ఈ జగన్నాథం అకుకందక, పోకకు పొందక తప్పించుకోచూస్తున్నాడల్లే వుంది. ఇతడి ముందరికాళ్ళకే గనుక బంధాలు వేయలేకపోతే తన పేరు రామలింగమే కాదు!

"అచ్చే తమ విషయం నాకు తెలియదటండీ! ప్రస్తుతం మీ దగ్గర డబ్బు వుండవచ్చు. ఉండకపోవచ్చు. 'రామలింగం మీకు అచ్చుకోవలసిన అప్పులకు నేను పూచీపడుతున్నాను' అని మీరు వాళ్ళకొకమాట చెబితే చాలు. ఇక నగ విషయమంటారా! కీడెంచి మేలెంచడం మంచిది. నాపైన మీకు పరిపూర్ణమైన విశ్వాసముంది. నాకు తెలుసు. కానీ నాకు నమ్మకంలేనిదల్లా—నాపైన్నే ననుకోండి! మనసు కోతిలాంటిదంటారు. అది వక్రించదని నమ్మకమేముంది? పైగా నగ మీ దగ్గరుంటే అప్పు సంగతి ప్రతిక్షణమూ జ్ఞప్తిలో వుంటుంది. అంచేత తొందరగా అప్పు తీర్చే మార్గాలను అన్వేషించడానికీ వీలుంటుంది." జేబులోని గొలుసుతీసి టేబిలుపైన వుంచి గడగడా పాఠం ఒప్పజెప్పి తన తావులో కూర్చున్న బుద్ధిమంతుడైన కుర్రాడిలా నిశ్చలంగా కూర్చున్నాడు రామలింగం.

జగన్నాథం గారు తెల్లబోయారు. కార్యం పైన కన్నుగలిగి వుండటం మంచిదే! కానీ రామలింగం కొంత నిలకడగా తనను అర్థం చేసుకోడానికి ప్రయత్నించివుంటే బాగుండేది. ఇతను తన దగ్గరికి కూడా అప్పు కోసమే వచ్చాడు. ఇస్తాను, యివ్వను అన్న మాట తన నోటినుంచీ రాకమునుపే నగను గురించి ప్రస్తావించాడు. పైగా తనకు నమ్మకం లేనిది తన పైన్నేననీ బుకాయిస్తాడు.

నిజానికి జగన్నాథంగారు తాకట్టులేక పోయినా అప్పులివ్వగలరు. తోడి మానవుల పైన ఆయనకాపాటి విశ్వాసముంది. కాదు కూడదని ఏ మొండిఘటమైనా ఎగ్గొట్టడానికి ప్రయత్నిస్తే చెవులు పిండి తన డబ్బును వసూలు చేసుకునే తాహత్తు కూడా జగన్నాథంగారికి కద్దు!

కాని ఇంత తెలివితేటలను ఒలకబోసిన రామలింగంతో ఎక్కువగా మాట్లాడ్డం జగన్నాథంగారి కిష్టం లేకపోయింది. ఆయన గొలుసు చేతికి తీసుకుంటూ "అలాగే వాళ్ళతో చెబుతానులెండి రామలింగం గారూ! ఐతే ఒక విషయం. మీ రూహించినట్టు ప్రస్తుతం నాదగ్గర డబ్బులేదు. వీలు చూచుకొని మీరు డబ్బుపంపండి. ఎవరి డబ్బు వాళ్ళకు ముట్టజెప్పి నేను మీ నగను మీకు చేరవేస్తాను. అంటే ఈ లావాదేవీలో నేను మధ్యవర్తిని మాత్రమే నన్నమాట!" అంటూ మునిగినట్టే మునిగి తేలిగట్టున కూర్చున్నారు.

ఈసారి తెల్లబోవలసిన వంతు రామలింగానికి వచ్చింది! ఐనా అతడు తేలుకుట్టిన దొంగలా కాసేపు గుటకలు మ్రింగి "అంగా గలాగే! దయ వుంచండి. సెలవిప్పిస్తే వెళ్లొస్తాను" అంటూ పైకి లేచాడు.

* * *

రామలింగం ట్రాన్స్‌ఫరు వచ్చిన వూరికి వెళ్ళాడు. ఉద్యోగంలో ప్రవేశించాడు. ప్రతిరోజూ ఆఫీసుకు వెళ్ళివస్తున్నాడు—కానీ ఇవన్నీ నిద్రలాంటి అవస్థలో జరిగిపోతున్న పనులు. శరీరం యాంత్రికంగా ఈ పనులన్నీ చేసుకుపోతుండగా మెలకువలో మెలకువగా ఉన్న అతడి బుర్రలోని ఆలోచనలన్నీ అప్పుతీర్చడమెలాగన్న ప్రశ్న పైన్నే కేంద్రీకరింపబడ్డాయి. నెలసరి కుటుంబవ్యయం పైన అతడొక పర్యాలోకనం జరిపి నిర్దాక్షిణ్యంగా అనవసరపు ఖర్చులన్నింటినీ కత్తిరించి పారేశాడు. రోజుల తరబడీ మార్కెట్టు ముఖం చూడక పోయినా తిండి దిగకపోదనీ, ఆకలిగొన్న కడుపుకు గంజే అమృతమని భార్యకు నచ్చచెప్పాడు. "పొదుపు పొదుపు అని పదేళ్ళనుంచీ చెబుతుంటే నీకు అర్థమైంది గాదు. ఈ రోజు వంగదేశం ఆలోచించింది, రేపు భారతదేశమంతా ఆలోచిస్తుందని ఒక సామెతవుంది. ఈ మాట ఎంతవరకూ నిజమో

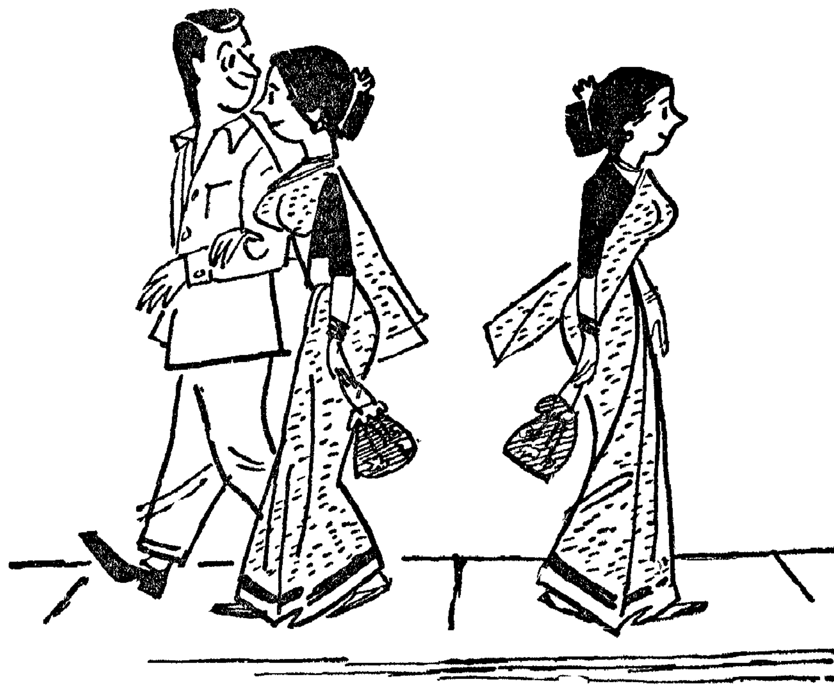

గానీ, నేను పదేళ్ళకు మునుపు చెప్పిన మాటనే ఇప్పుడు గవర్నమెంటు చెబుతోంది" అంటూ ప్రభుత్వంవారి పొదుపు కార్యక్రమ పథకాన్ని తన వాదానికి పూర్తిగా తీసుకున్నాడు. ఉదయం పది గంటలకల్లా భోజనంచేసి తను ఆఫీసుకు వెళ్ళిపోయిన తర్వాత యింటికీ పెరటికీ చెడదిరిగి శరీరానికి లేనిపోని అలత పెట్టుకోకుండా శుభ్రంగా ఒకచోట కూర్చుని విస్తర్లుకుట్టుకోటం ఎంతమంచిపనో సహధర్మచారిణికి విశదీకరించాడు. ఇరుగు పొరుగు అమ్మలక్కలను కూడా యింటికి చేరదీసి ఎవరికిష్టమైన మాట వారికి చెప్పి, నాజూగ్గా పని చేయించుకునే సదుపాయాలను కూడా సూచించాడు.

ఆ యీ జాగ్రత్తలవల్ల రెండు మూడు మాసాల్లోనే అప్పులన్నీ జెలకడిగివేయడానికి కావలసినంత డబ్బు ప్రోగుచేయగల్గాడు రామలింగం.

ఓ రోజు రాత్రి రామలింగం రెండు గంటలప్పుడు మేలుకున్నాడు. కొంతసేపు పడక పైన అటూఇటూ దొర్లి ఆతరువాత భార్యను కూడా లేపాడు.

"ఏమిటండీ మీరు మరీనూ!" అంటూ సుబ్బలక్ష్మి గోడవైపుకు ఒత్తిగిలి పడుకుంది.

"అదికాదే సుబ్బులూ! ఈ ఆంధ్రప్రదేశం యింత విశాలంగా వుండడంవల్ల ఎన్ని చిక్కులున్నాయో తెలుసా?"

"ఏమిటోనబ్బా! మీకు వెయ్యి ఆలోచనలండీ పాడూ!"

"ఒసి వెర్రిమొగమా! మనం అప్పు తీర్చి మన నగను విడిపించుకోవాలి గదా! అక్కడికి వెళ్ళి రావాలంటే రైలుచార్జీలకే పది రూపాయలు చాలవు. పది పదిహేను రూపాయలు ఎవరు తిన్న పాడో చెప్పు!"

"పోనీ, మనియార్డరు చేసేయకూడదూ!"

"చెయ్యొచ్చు, నాకు అదే ఆలోచన. కానీ మనం పంపినడబ్బును తన అవసరాలకు వాడుకుని ఆ జగన్నాథం నిమ్మకు నీరెత్తినట్టు కూచుంటే..."

"అందుకిప్పుడేం చేయదలచుకుంటున్నారు?"

"అదే ఆలోచిస్తున్నాను..."

మరునాటి వుదయం రామలింగం పోస్టాఫీసుకు వెళ్ళాడు. నాలుగు కార్డులు కొని ప్రతి కార్డుపైనా "ఈ రోజు జగన్నాథంగారికి యమ్. ఓ. ద్వారా డబ్బు పంపుతున్నాను. మీకు నేను అచ్చుకోవలసిన బాకీని తక్షణం వారిదగ్గరనుండీ పుచ్చుకోగలరు" అని వ్రాసి పోస్టుచేశాడు. ఒకటి కామిశెట్టికి, మరొకటి సింగయ్యకు. మిగిలినవి మిగిలిన ఋణదాతలకు!

(54-వ పేజీ చూడండి)

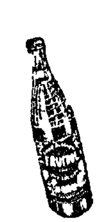
చల్లనిపాలతో కలిపి
ఫ్రూటాల్
ఎల్లప్పుడు సేవించండి

★ జాగరూకుడు ★

(11-వ పేజీ తరువాయి)

జాబుల్లో సూచించినట్లు ఆ రోజు మనియార్డరుగూడా చేశాడు రామలింగం. కూపనులో "మీ సహాయానికి కృతజ్ఞుణ్ణి. డబ్బు చేరగానే బంగారపుగొలుసును రిజిష్టర్డు పార్సెలు ద్వారా పంపగోరుతున్నాను." అని సంతకంతో పూర్తి చేశాడు.

వీధినాటకంలో రాజుగారి రాకను తెలిపే చోపుదారికి మల్లే ఈ జాబులన్నీ మనియార్డరుకంటే ముందుగానే చిరునామాదారులకు చేరిపోతాయి. చేరగానే వాళ్ళు జగన్నాథాన్ని ముట్టడించేస్తారు. ఎవరిబాకీ వాళ్ళ కివ్వకుండా ఈ పద్మవ్యూహంనుంచీ ఎలా తప్పించుకోగలడు జగన్నాథం!

* * *

రామలింగం పాలిటికి ఒక్క వారం రోజులు బరువుగా దొర్లిపోయాయి. ఆ వారంపొడుగునా టపాకోసం సరాసరి పోస్టాఫీసు దగ్గిరికేవెళ్ళి కాచుక కూర్చునే వాళ్ళల్లో రామలింగమూ ఒక్కడుగా జమయ్యాడు. అలా పోస్టాఫీసుఎదుట గుమిగూడినవాళ్ళకందరికీ ఏ కార్డులో కవర్లో వచ్చిపడుతున్నాయి. తనకుమాత్రం ఏమీ రావడంలేదు. బావిలో రాయిపడితే బుడగలైనా పైకొస్తాయి. ఆ మాత్రానికైనా నోచుకోలేదా తన మనియార్డరు!

ఆ పరిస్థితిలో అంతకంటే ఓర్పు వహించడం రామలింగానికి దుస్తరమైపోయింది. అంతవరకూ తను లోకాన్నిగురించి ఎంతో మంచిగా తలపోసినట్లు, ఉన్నట్టుండి దారుణమైన దాని నగ్నస్వరూపం తన కళ్ళకు పొడగట్టినట్టు అతడూహించుకోసాగాడు. ఆఫీసులో అతడిచేతికి వచ్చిన రిజిష్టర్లలోనూ, ఫైళ్ళలోనూ కొట్లూ దిగులూ పెరిగిపోతున్నాయి. క్రింది గుమాస్తాలపైన అతడి రంధ్రాన్వేషణకు ఒక మితమంటూ లేకపోతోంది. ఇంటికివెళ్తే సరేసరి, శ్రీమతిపైన ధాముధూములే! ఇక రాత్రుల్లోనా శపిస్తే కంటికి కునుకుపట్టదు!

త్వరగా వచ్చిచేరకుండా రామలింగాన్ని యిన్నిపాట్లకు అగ్గంచేసిన ఆ రిజిష్టర్డు పార్సెలు, ఓ రోజతను పోస్టాఫీసుకు బయలేరబోతుండగా స్వయంగా తనే యింటికి వెతుక్కుంటూ వచ్చేసింది!

"ఇదిగో సుబ్బులూ! ఎలాగైనా జగన్నాథం మంచివాడే! పార్సెల్ వచ్చేసింది," అంటూ రామలింగం లోపలికి పరుగుతీశాడు.

"ఏదీ, పట్టండి చూద్దాం" అంటూ సుబ్బలక్ష్మి గూడా హాల్లోకి వచ్చేసింది.

రామలింగం కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. సుబ్బలక్ష్మి అలమారా తెరిచి పేనాకత్తి తీసుకొచ్చింది.

"చూడ్డానికి ఈ పార్సిలు మరీ పెద్దదిగా వుంది కదండీ!"

"ఉండొద్దూ మరి! అలాగే వుండాలి" పార్సలును ఛేదించే ప్రయత్నంలో నిమగ్నుడయ్యాడు రామలింగం.

ఒక్కింత శ్రమతో పైమూత వూడిపోయింది. రామలింగం పైపైని తుక్కు కాగితాలు విదిలించేశాడు.

"అదేమిటండీ! ఈ పార్సల్లో యింకొక పార్సలా!" సుబ్బలక్ష్మి భర్తవైపు ఆశ్చర్యంగా చూచింది.

ఆ మాటా నిజమే! చాక్ పీసుల పెట్టంత సైజులోవున్న మొదటి పార్సల్లోనుంచి రెండోది బయటపడింది. ఇదొక డబ్బా రేకుల పెట్టె!

"మరే మనుకుంటున్నావు జాగ్రత్తపడటమంటే!" రామలింగం ఆ పెట్టె గూడా తెరిచేశాడు. దానిలో ఓ కర్పూరపు బిళ్ళల డబ్బా దృగ్గోచరమైంది.

సుబ్బలక్ష్మి కళ్ళు కుంభాకార కటకాల్లా పైకొచ్చేశాయి. హఠాత్తుగా రామలింగం నాలుగ పిడచగట్టుకపోయింది.

ఆ డబ్బా తెరవగానే మళ్ళీ అందులోగూడా ముద్దులు మూటగట్టే మరొక చిన్న పార్సలు!

"సుబ్బులూ!" తెరిచిననోరు తెరిచినట్టే వుండిపోయింది.

సుబ్బలక్ష్మికి ఎక్కడలేని వుక్రోషం పుట్టుకొచ్చింది. ఆమె ముద్దులు మూటగట్టున్న ఆ చిన్నపార్సెలును పేనాకత్తితో ఛిన్నాభిన్నంగా కోసేసింది!

దానిలోనుంచీ బయటపడింది బంగారపుగొలుసుకాదు. మామూలురకం అరవైపుల్లల చీటా ఫైట్ అగ్గిపెట్టె!

"ఇంకేంగొలుసుబాబూ!" సుబ్బలక్ష్మి అగ్గిపెట్టె తీసింది. అందులోనుంచీ జాగ్రత్తగా మడతబెట్టిన ఓచీటి క్రిందికి జారింది.

"చదువు సుబ్బులూ! ఏం వ్రాశారో చదువు!"

"ప్రియమైన రామలింగం గారూ!

మీరు ఈ వూరినుంచి వెళ్ళిపోవడానికి ముందుగా నన్ను కలుసుకున్నప్పుడు 'నాపైన నాకే నమ్మకం లేదనుకోండి' అంటూ ఓ ఆణిముత్యంలాంటి మాట సెలవిచ్చారు, కానీ అప్పటి మీమాటలనుబట్టి, ఆ తరువాత జరిగిన సంఘటనలబట్టి ఆలోచించగా మీకు మీపైనతప్పితే మరొకరిపైన నమ్మకం లేదన్న విషయం నా కవగతమైంది. అవకాశం దొరికితే ప్రతి రెండవవ్యక్తీ మోసగాడుగా పరిణమింపవచ్చునని మీరు భావించడం విచారకరం! కొండొకచో అపాయకరం గూడా!

ఈ అమూల్యమైన హితవులు మీకు చేరుతున్న విధానంవల్లనైనా కలకాలం జ్ఞప్తిలో వుంచగలరని ఆశిస్తున్నాను.

మీరు ఎదుటివాణ్ణి విశ్వసిస్తే ఎదుటివాడు మిమ్మల్ని విశ్వసిస్తాడు. అది లేనప్పుడు యిదిలేదు! నిజాన్ని యింత నిర్మొగమాటంగా చెబుతున్నందుకు మన్నించండి. మీ నగ మీకు చేరినట్టుగా రివెన్యూ స్టాంపుమీద సంతకంచేసి మీరు రసీదునుపంపిన తక్షణం మీగొలుసు మీకు రిజష్టర్డు పార్సల్లో సురక్షితంగా పంపబడును.

ఇట్లు,
జగన్నాథం." ★